

Predica de la Krefeld Sâmbătă, 05 august 2006, 19.30

Ewald Frank

[...] Laudă și mulțumiri Domnului Dumnezeuului nostru. Noi deja simțim prezența lui Dumnezeu. Am cântat aceste cântări prin credință, am ascultat Cuvântul lui Dumnezeu, iar acum este rândul nostru să-L credem pe Dumnezeu pe cuvânt. Zilele Bibliei sunt din nou aici. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Azi avem de transmis multe salutări din lumea întreagă. [Fratele Frank transmite salutări din partea fraților, și-i salută pe aceia care sunt veniți pentru prima dată – n.tr.]

În același fel, vă dorim tuturor bun venit. Ne bucurăm că ne putem aduna ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și ca să fim aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu, ca să urmărim semnele vremii. Domnul nostru însuși a spus-o: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.*” Nu vom intra în detalii referitoare la ceea ce se întâmplă acum în Orientul mijlociu. Ne rugăm într-un mod deosebit pentru Israel. Un adevărat creștin biblic iubește evreii dar nu-i urăște pe musulmani. Noi îi iubim pe toți. Îmi aduc aminte cu plăcere de adunările din țările musulmane. Cei mai amabili oameni pe care i-am întâlnit vreodată – în afară de voi, și în afară de cei din Europa și restul lumii – sunt egiptenii. Nu vă puteți închipui cât sunt de ospitalieri. Împreună cu fratele Menard am avut multe adunări acolo – până la Alexandria. Și cu adevărat acolo am avut impresia că am fost iubiți din inimă. Până acum am predicat în exact 12 țări musulmane. Pretutindeni sunt credincioși – în toate popoarele, limbile și națiunile, așa cum i-a făgăduit Dumnezeu lui Avraam în Gen. 12: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.*” Și cum o spune Pavel în Galateni 3, și anume că în Hristos sunt binecuvântate toate neamurile. Pavel a spus-o de asemenea în Fapte 13: „*iată că ne întoarcem spre Neamuri. Căci așa ne-a poruncit Domnul: „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor...”*” Noi

ne rugăm într-un mod deosebit pentru Israel. Israelul este poporul ales de Dumnezeu în domeniul firesc. Toți prorocii au fost israeliți. Și Dumnezeu a ales acest popor ca să dea făgăduințe, ca să facă primul legământ, să dea Legea, pentru ca prin această Lege noi să fim dovediți vinovați de păcat. Acesta a fost scopul Legii: să ne convingă de fărădelegile noastre. Căci păcatul este încălcarea Legii. Și astfel, în legământul cel dintâi a fost dată Legea pentru ca noi să recunoaștem și să știm ce este păcatul, și să știm când încălcăm Legea. Apoi a venit legământul cel nou, și Domnul nostru a luat asupra Lui toată vina pentru toate fărădelegile, pentru toate păcatele. Ceea ce ar fi trebuit să vină peste noi, El a luat asupra Lui mai înainte. El a fost supus Legii, ca să ne răscumpere și ca să plătească prețul prin sângele Său scump și sfânt. Totul își are locul său: Vechiul Testament, cu primul Legământ, Noul Testament, cu Legământul cel nou. Și dacă noi citim Fapte 15, vedem că Dumnezeu se va întoarce iarăși spre Israel, când va intra numărul deplin al neamurilor. Și așa o scrie Pavel în Romani 11, unde a dedicat un capitol întreg acestei teme.

Dar noi mai vedem un eveniment care se remarcă pentru noi într-un mod deosebit: „zona de siguranță”. Și în punctul acesta ne gândim la 1 Tesaloniceni 5 „*Când vor zice: „Pace și liniște (siguranță – în engleză)”*” O zonă de siguranță în sudul Libanului, la granița de nord a Israelului. Și de multe ori, în călătoriile noastre în Israel, am privit spre Damasc, în Liban. Noi am fost la aceste granițe și cunoaștem puțin situația. Totul și-a urmat cursul până acum, și lucrurile vor decurge în continuare conform planului lui Dumnezeu. Noi recunoaștem acum că am ajuns la sfârșitul vremii sfârșitului. În această privință nu este nici o îndoială. Planul de mântuire ne-a fost arătat în Biblie, de la început până la sfârșit, foarte deslușit – a fost scris. Noi trebuie doar să citim, apoi, desigur, trebuie să vină descoperirea. Nu este suficient dacă avem numai litera. Trebuie să vină descoperirea prin Duhul. Și Domnul nostru, mai ales în Matei 13, a pus de repetate ori întrebarea „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” Și aici avem de asemenea cuvintele „*Cine are urechi de auzit, să audă.*” – exact ca și în Apocalipsa 2 și 3.

Acolo este scris de șapte ori „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.*” Iar aici în Mat. 13.9 scrie „*Cine are urechi de auzit, să audă.*” Iar apoi în v. 16: „*Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud! Adevărat vă spun că, mulți proroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi, și nu le-au auzit.*” Toți cei ce au trăit înaintea noastră nu au auzit ceea ce auzim noi astăzi din Vechiul și din Noul Testament, din această carte divină, din acest testament. Și mulțumiri lui Dumnezeu – totul este adus la un numitor comun.

Aș dori să mai citesc și v. 19 din Mat. 13: „*Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui.*” Aceasta nu are voie să se întâmple. Fie ca Domnul să ne deschidă înțelegerea pentru Scripturi. Și acest lucru se întâmplă în clipa când noi credem; când sub vestirea Cuvântului noi credem ceea ce ni se citește din Scripturi. Dacă-L credem pe Dumnezeu, El ne descoperă Cuvântul Său și voia Sa.

Chiar la sfârșitul acestei predici lungi din Matei, citim în cap. 13.51: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” *i-a întrebat Isus.* – „*Da, Doamne*”, *I-au răspuns ei.*” Ieri am primit un telefon din Chile [...] Și fratele care m-a sunat ieri pentru prima oară a spus: „*Frate Frank, ce har ne-a fost dat ca să putem crede mesajul, ca să putem crede Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. Acesta este un dar al lui Dumnezeu.*”

Azi dorim să citim mai multe versete. Aproape că era să zic că trebuie să le citim. Mai întâi aș dori să spun că de fiecare dată când Dumnezeu dăruiește o trezire, are loc o neliniște (o tulburare) pe terenul religios. Pe vremea Reformei a fost o mare neliniște. Jan Huss, în orașul Constanț – a fost ars pe rug. El a „mers sus” în flăcări. Martin Luther, Schwenckfeld (un teolog german care a condus reforma protestantă în Silesia – n.tr.) și alții, au purtat și ei Cuvântul, dar în bisericile mari a avut loc o tulburare. După părerea lor, ceea ce se petrecea nu era bine pentru că avea loc în afara bisericii sau în afara liderilor religioși. Numai că tot ceea ce face Dumnezeu nu se întâmplă

în biserica cea mare, ci întotdeauna în afara bisericii, în mijlocul celor pe care El îi poate chema afară. A avut loc o neliniște, dar a fost o neliniște divină. Și toți cei care au auzit mesajul l-au urmat, l-au ascultat și au crezut conform luminii și cunoștinței pe care a dat-o Dumnezeu în vremea lor. Apoi a urmat iarăși o anumită perioadă de liniște, și iată că Dumnezeu a trimis din nou un bărbat cu un mesaj – un John Wesley. Și din nou a avut loc o neliniște – discuții aprinse au avut loc: unii erau pro, alții erau contra. Cine citește despre John Wesley, câți kilometri a călătorit călare purtând Cuvântul, și câte ouă stricate au fost aruncate după el, și cum a fost respins în diferite orașe în care a intrat. Dar au existat întotdeauna oameni pe care Dumnezeu i-a putut chema afară, care au crezut mesajul predicat. Un William Booth, apoi toți ceilalți s-au ridicat – a urmat John Smith, predicatorul baptist, care a pus pe sfeșnic botezul în apă. Și iarăși a avut loc o tulburare pentru toți cei care stăteau bine-mersi și care-și sărbătoreau propriile servicii religioase.

Acum trecem la timpul de acum o sută de ani. În anul 1906 Dumnezeu a făcut un început nou. S-a făcut mare neliniște în toate bisericile și cultele, până la declarația de la Berlin din 1909 în care s-a spus că mișcarea pentecostală este de jos, din adânc, și toată lumea trebuie avertizată. Nu, nu a fost de jos, ci a venit de Sus. Dar din nou oamenii au fost chemați afară. Pentru că în cadrul bisericilor n-a fost primit mesajul, de aceea toți cei care au vrut să meargă mai departe cu Dumnezeu au trebuit să iasă afară.

Apoi după al doilea război mondial Domnul Dumnezeu l-a chemat pe fratele Branham într-un fel deosebit, ca pe Moise, ca pe Pavel. El a văzut Lumina supranaturală care a venit în camera lui. El a primit o însărcinare directă în 7 mai 1946. Da... Apoi a fost iarăși neliniște în toate bisericile și cultele care stăteau bine-mersi, care-și făcuseră propriile denominații, care își publicaseră propria carte de cântări, care-și stabiliseră propriile învățături după care se aliniau. Și toți predicatorii din fiecare cult trebuiau să fie de acord și să se supună modelului stabilit de diferitele culte. Tocmai într-o asemenea vreme, acum, la vremea sfârșitului, Dumnezeu l-a trimis

pe fratele Branham ca să aducă ultima chemare, ultimul mesaj, înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Și mă gândesc acum în special la două versete din Exod. „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească în pustie.” Și Deut. 4: „Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...” De o însărcinare și trimitere divină, este legat și un scop divin. Și un scop divin trece peste ceea ce se întâmplă în bisericile locale. Fratele Branham nu a fost un pastor al unei adunări locale, și nu a fost numai un evanghelist, ci așa cum am recunoscut noi pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, el a fost un proroc făgăduit, cu un mesaj dumnezeiesc, adresat poporului lui Dumnezeu în vremea noastră. Și scopul acestui mesaj divin este să ne cheme afară din toate tradițiile, care sunt răstălmăcirii, și care au fost adăugate la Scripturi.

Azi vă citesc cuvântul cel mai important care este scris în Noul Testament cu referire la cursele puse de dușman, care aduce pe oameni în voia lui. Vă citesc din 2 Tim. 2 – un cuvânt care mi-a strălucit deja duminica trecută în Zürich. 2 Tim. 2.24: „Și robul Domnului nu trebuie să se certe...” Eu nădăjduiesc, frați și surori, că voi care mă cunoașteți de mult, și îl cunoașteți și pe fratele Russ știți că noi nu avem nici o dispoziție pentru ceartă. Despre adevărurile biblice nu trebuie să existe ceartă. Adevărurile biblice sunt ce sunt, și rămân ce sunt, pentru totdeauna. Despre răstălmăcirii poate exista ceartă. Dar despre ceea ce spune Biblia deslușit, nu trebuie să se certe nimeni: ori este primit, ori este respins. De ceartă n-are nimeni nevoie. „...robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți...” Eu nu știu dacă sunt blând (prietenos), nu pot confirma acest lucru – cel puțin nu atunci când privesc în oglindă. Eu într-adevăr, zi și noapte, port povara pentru poporul lui Dumnezeu. Eu n-am griji. Domnul a purtat de grijă de tot, dar totuși eu am pe inimă povara pentru poporul lui Dumnezeu. La revenirea lui Isus Hristos doresc să văd o Mireasă pregătită, și să fim răpiți împreună. Dumnezeu să dea har la aceasta.

Mai departe este scris: „...plin de îngăduință răbdătoare...” Acest lucru l-am trăit de multe ori, și până în ziua de azi mă pot ruga pentru toți cei care au înțeles greșit ceea ce lucrează Dumnezeu acum. Mă pot ruga pentru toți care încadrează greșit această lucrare; mă pot ruga pentru toți cei care nu au intenții bune cu mine și cu noi. Dar acum urmează de fapt miezul: v. 25 și mai ales 26: „*să îndrepte cu blândețe pe potrivnici.*” Există oameni care aud adevărul, și care totuși au o împotrivire interioară pentru că au fost foarte multă vreme în respectivul sistem și nu vor să se lase de el. Și Dumnezeu trebuie să le dăruiască harul și puterea s-o facă. Aici spune: „*în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului.*” Și acum v. 26 pe care dorim să-l accentuăm: „**și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.**” Și aceasta este catastrofa: dușmanul nu strânge întotdeauna lațul imediat, dar ne ține dacă noi rămânem în învățături false. Apoi puteți citi ce este scris în capitolul precedent, și de asemenea în același capitol – că oamenii s-au rătăcit de la adevăr, oameni cu o minte stricată, ca Imeneu și Filet care ziceau că învierea ar fi avut loc deja. O puteți citi în 2 Tim. 2. Și despre asemenea oameni este scris în v. 17: „*Și cuvântul lor va roade ca cangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu și Filet.*” Învățăturile false rod precum cancerul. Apoi spune aici: „*Din numărul acestora sunt Imeneu și Filet, care s-au abătut de la adevăr.*” Frați și surori, este vorba despre adevăr, și adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu.

Și ca să fac legătura aici, în Geneza 3 dușmanul, în grădina Edenului, a început prin a pune la îndoiala Cuvântul lui Dumnezeu și a atras atenția Evei: „*Oare a zis Dumnezeu...*” Și la ceea ce a spus Dumnezeu a adăugat un singur Cuvânt: o puteți citi în Gen. 3.1, în comparație cu Gen. 2.16. Și așa a început, și Cuvântul lui Dumnezeu n-a fost lăsat în forma originală. Dumnezeu este în Cuvântul Său, și cuvintele Dumnezeului nostru sunt duh și viață. Dar orice răsucire a Cuvântului lui Dumnezeu este lucrarea dușmanului, și dușmanul ne întinde o cursă prin fiecare răstălmăcire a Cuvântului. Și lucrul cel mai rău este: „*au fost prinși ca să-i facă*

voia.” Acesta este necazul. Cine rămâne în Cuvânt, rămâne în voia lui Dumnezeu. Cine trece la o răstălmăcire, este un sclav al dușmanului și se supune voii lui. Lucrul acesta ne duce la Isaia 14, unde Lucifer... iar cei ce cunosc spaniola, știu: „la luz” – lumina; deci „purtătorul de lumină”. Lui nu i-a plăcut să rămână în poziția pe care a avut-o, ci a dorit să se ridice mai sus. Haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu și să rămânem în locul pe care ni l-a rânduit El, pentru că numai în acest fel El poate și ne va binecuvânta. Deci, totul merge înapoi la dușmanul care răsuțește Cuvântul și-i adaugă propria interpretare, întinzând oamenilor o cursă. O spun din nou: Satana nu strânge lațul imediat, și de aceea spune aici că avem ocazia să ieșim din lațul diavolului. Avem această posibilitate. Atunci nu trebuie să-L rugați pe Dumnezeu special pentru acest lucru: ci El ne trimite Cuvântul Său ca să ne vindece și ca să pună adevărul în noi.

Citesc din nou acest verset: *„și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.”* La ce le folosește oamenilor rugăciunea evlavioasă „facă-se voia Ta, precum în ceruri așa și pe pământ” dacă ei sunt ținuți în multe curse și întorc spatele Cuvântului lui Dumnezeu, crezând toate răstălmăcirile?

Acum ajungem la punctul următor: *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”* Mesajul divin este un mesaj de eliberare, de chemare afară, ca noi cu adevărat să îndepărtăm orice laț care a fost pus în jurul bisericii, în jurul nostru – „să se desprindă di cursa Diavolului”. Dar când se întâmplă acest lucru? Numai în clipa când am recunoscut că Satana a pus un laț în jurul nostru, într-un mod evlavios, prin diferitele învățături și răstălmăcirii care nu sunt în concordanță cu sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Dacă vorbim despre învățăturile originale în cadrul mesajului timpului de sfârșit, avem un singur scop: ca să recunoaștem ceea ce este corect. Și numai dacă recunoaștem care este învățătura corectă, vom fi în stare să deosebim ce nu este corect. Numai atunci ne vom putea desprinde din cursa dușmanului. Acesta este timpul chemării afară: „Lasă pe poporul Meu să plece.”

Desprindeți-vă din orice sclavie a dușmanului – „*de care au fost prinși ca să-i facă voia.*”

Am putea să vorbim azi despre multe lucruri – dar azi nu este vorba despre ceea ce nu fac corect bisericile. Azi este vorba despre ceea ce trebuie să recunoaștem și să știm noi, în prezența lui Dumnezeu, ca s-o facem în felul corect. În Iacov, în ultimul verset omul lui Dumnezeu a scris de asemenea cu referire la eliberarea din ceea ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Iacov 5.19-20: „*Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul...*” Este vorba despre adevăr, despre Cuvântul lui Dumnezeu. „*...dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate.*” Ce ne spune acest Cuvânt? Cine părăsește adevărul, părăsește viața veșnică, pentru că Isus Hristos este Adevărul, Calea și Viața. Viața veșnică este cu adevărat numai în Isus Hristos, Domnul nostru. Și de aceea noi trebuie să rămânem în El și în Cuvântul Său. O puteți citi în 1 Ioan 5.11, 12: „*Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.*” Acesta este un cuvânt care poate fi adresat tuturor celor care n-au trăit încă întoarcerea la Dumnezeu, care n-au avut o trăire cu Dumnezeu. Cu aceasta începe totul! Și oricine dorește să citească despre o întoarcere la Dumnezeu biblică, să-l ia pe Pavel ca exemplul cel mai bun. El a văzut Lumina, a auzit Glasul, i-a fost arătată calea – s-a sculat și a fost botezat. O adevărată întoarcere la Dumnezeu, ne scoate din întuneric și ne mută în Lumină, din moartea duhovnicească în viața cea nouă. O convertire adevărată este o întoarcere la Dumnezeu. Atunci se împlinește ceea ce este scris în evanghelia după Ioan 1.12-13: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.*”

Am spus-o deja ultima oară, și va trebui să scriem despre acest lucru: în textul original, este cu adevărat un singur cuvânt pentru „zămislire” și „naștere”. Este același cuvânt, și pentru „zămislire” și pentru „naștere” - pentru că este vorba despre sămânță. Dar despre aceasta vom scrie. În traducerea aceasta scrie în paranteză „zămisliți de Dumnezeu”. În multe traduceri scrie aici „născuți din Dumnezeu”. Da, și oricine citește în 1 Ioan 5 va găsi deseori un cuvânt scris normal și celălalt cuvânt în paranteze – „zămisliți” și „născuți” – același cuvânt. Când este vorba despre bărbat acesta zămisleşte, iar când este vorba despre femeie aceasta dă naștere seminței zămislite. Dar la tema aceasta va trebui să mai revenim.

Acum, să trecem la cuvântul din Efeseni 1. Aici ni se face o introducere în voia lui Dumnezeu. Și, frați și surori, același Pavel care a scris despre voia lui Dumnezeu, și despre faptul că oamenii sunt prinși în cursa diavolului ca să-i facă voia... Ori de câte ori dușmanul răstălmăcește Cuvântul, dacă noi îl credem, ne supunem voii dușmanului, facem voia lui, pentru că noi credem ceea ce a spus el. Și de aceea accentul Domnului: „*Cine crede în Mine cum zice Scriptura*” - a crede cum zice Scriptura, nu cum spune o răstălmăcire.

Pavel începe Efeseni 1 scriind despre voia lui Dumnezeu chiar din versetul 1. Efeseni 1.1: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu*” - **prin voia lui Dumnezeu** – ca să arate poporului lui Dumnezeu, voia lui Dumnezeu, ca să împărtășească Cuvântul cu ei. Apoi continuă de la v. 3, și noi toți suntem de acord: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.*” Cine poate spune „amin”? „...care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.” Și aceste binecuvântări sunt vizibile, pot fi trăite, și se vor împlini prin harul Său, cu aceia care pot să creadă că indiferent de faptele voastre și ale mele Dumnezeu ne-a ales înaintea întemeierii lumii. Și numai cine poate să creadă acest lucru, se poate împotrivi dușmanului atunci când

acesta vine ca pârâș al fraților, pârând. Atunci noi putem să-l întâmpinăm cu Cuvântul: „Pleacă de la mine. Eu sunt ales de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. Sângele Mielului a fost vărsat pentru mine. Eu sunt proprietatea lui Dumnezeu – pleacă de la mine!”

Să citim v. 4: *„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui.”* Va desăvârși Dumnezeu ce a început? Altfel nu se poate. Continuă în v. 5: *„ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”* Pavel scrie *„apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu”* iar acum avem dincoace *„voia lui Dumnezeu”*: *„după buna plăcere a voii Sale.”* Citim mai departe (vă rog credeți-o): *„ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”* V. 6: *„spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui.”* Deseori am citit Gal. 4.4, că în Fiul am primit înfierea, și că Dumnezeu ne-a iertat și că noi avem parte deplină în răscumpărare. Noi nu credem într-o religie, ci credem în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Vă rog rețineți: *„după buna plăcere a voii Sale”*. Aici voia lui Dumnezeu este comparată cu voia dușmanului care-i ademenește pe oameni, punând un laț în jurul lor. *„după buna plăcere a voii Sale”*. Citim mai departe: *„spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui.”* V. 7... Vă rog de asemenea, pe cei nou veniți, credeți-o! Primiți-o personal! *„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său.”* În El avem împăcarea, răscumpărarea, iertarea – prin har le avem. V. 8: *„pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;”* Și acum urmează a doua subliniere, după ce s-a spus despre *„după buna plăcere a voii Sale”*. Acum urmează taina voii Sale, pe care ne-a descoperit-o – v. 9: *„căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale”* – cui? Celor ce i-a plăcut Lui, celor ce pot să creadă din toată inima că Dumnezeu ne-a văzut înaintea întemeierii lumii, ne-a ales, ne-a iertat în Isus Hristos, ne-a rânduit mai dinainte să fim fiii și fiicele Sale, după buna plăcere a voii Sale. Și de aceea ne-a descoperit taina voi Sale – după cum continuă aici, *„după planul pe care-l alcătuiuse în Sine*

însuși". El a alcătuit planul în Sine însuși, și El împlinește ceea ce și-a propus. V. 10: „*ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri, și cele de pe pământ.*” Și iarăși citim în v. 11-12: „*În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale*”. Noi suntem în posesia moștenirii, a mântuirii pe care ne-a dat-o Dumnezeu pentru că am fost predestinați „*după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale.*” Acum am citit de trei ori despre voia lui Dumnezeu. „*după buna plăcere a voii Sale*”, „*taina voii Sale*” – El a descoperit-o, apoi „*care face toate după sfatul voii Sale.*” Nimeni n-a fost sfetnicul Lui. EL a fost singur, și înaintea întemeierii lumii a hotărât totul. Acum vă întreb: ce mai lipsește? Doar credința noastră. Haideți să-L cinstim pe Dumnezeu crezând tot ceea ce a pregătit El pentru noi în Hristos Isus. Vă rog, primiți-o în inimă: „*după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale.*” Cine vrea s-o oprească? Cine vrea s-o împiedice? El a hotărât și El împlinește. Dacă privim la noi înșine, atunci vedem defecte, vedem cârpeală, dar dacă privim la Dumnezeu atunci deja vedem desăvârșirea: „*Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.*”

Haideți să facem un rezumat. Pe de o parte, prin Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu ne-a fost descoperit tot planul voii lui Dumnezeu, așa cum a fost acesta hotărât înaintea întemeierii lumii, „*după buna plăcere a voii Sale*”. Iar acum, la sfârșitul vremii harului, El cheamă afară o biserică, care să fie readusă în voia Lui, care să iasă din orice laț al dușmanului. Și cum deja am spus, fiecare să asculte Cuvântul adevărului, și adevărul eliberează. Dar oricine dorește să iasă din lațul dușmanului, trebuie mai întâi să recunoască adevărul, să fie pătruns de adevăr, trebuie să vadă lucrarea dușmanului, și trebuie să spună: „*Acum este timpul meu. Eu mă eliberez de tot ceea ce m-a făcut să fiu supus dușmanului, ca să fac voia Lui, și mă întorc la Domnul, Dumnezeul meu, ca să pot fi găsit în voia Lui.*” De trei ori a spus Domnul nostru... și este destul de ciudat că

formularea în cele trei evanghelii este puțin mai diferită ca totul să poată fi cuprins. Vă citesc din Matei 26, și veți vedea o mica deosebire. Dar aceasta trebuie să fie, pentru ca totul să poată fi cuprins. Matei 26.39: *„Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu puțință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” „nu cum voiesc Eu” – rețineți! – „nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.”* În Marcu 14.36 citim: *„El zicea: „Ava, adică: Tată, - Ție toate lucrurile Îți sunt cu puțință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, facă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.”* Mai întâi a fost *„nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu”* iar aici este scris *„nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu”*. *„Facă-se voia Ta; nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu, așa cum ai hotărât Tu înaintea întemeierii lumii.”* În Luca avem exprimarea directă: *„facă-se voia Ta.”* Luca 22.41: *„Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat, și a început să Se roage, zicând: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși, facă-se nu voia Mea, ci a Ta.”* S-o spunem din nou: în Matei – *„nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.”* În Marcu – *„nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu”*. Apoi în Luca *„facă-se nu voia Mea, ci a Ta.”* Frați și surori, totul este inclus: „cum” și „ce”. Totul este inclus – cu Răscumpărătorul și cu cei răscumparați. *„Facă-se voia Ta.”* Și oricine poate să creadă acest lucru din inimă, și-l primește pentru sine, se eliberează din lațul dușmanului. Și cred că trebuie să citim din nou ca să vedeți pericolul în care se găsesc oamenii care cred învățături false, devenind prin aceasta sclavi ai dușmanului și alegându-se astfel cu un laț al dușmanului în jurul gâtului lor. 2 Tim. 2.26: *„să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.”* Am spus-o la început: lucrul acesta a început cu Eva, și trece prin întreaga istorie a umanității. Și de aceea Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul adevărului, pentru ca toți aceia care aparțin Bisericii lui Isus Hristos să se desprindă din tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său, să fie sfințiți în Cuvântul adevărului. Și așa cum Mirele a fost Cuvântul făcut

trup, tot așa Cuvântul făgăduinței să se împlinească în Biserica Mireasă.

Acum un cuvânt pentru toți aceia care încă nu au trăit harul lui Dumnezeu. Frați și surori, avem pe inimă ca toți cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu în locul acesta și în lumea întreagă, să-l și trăiască, ca Faptele Apostolilor să se poată repeta, și noi toți s-o trăim personal ca bolnavii să fie vindecați, cei robiți să fie eliberați, cei pierduți să fie vindecați, nimeni să nu plece de aici așa cum a venit. Ci zilele Bibliei, istorisirea din cartea Faptelor despre Biserica de la început, să devină și istorisirea noastră, la sfârșit. Știți cu toții că fratele Branham a avut o slujbă dată de Dumnezeu – am putea spune o slujbă așezată din nou (restituită). Ceea ce s-a întâmplat prin el și prin slujba lui pe care i-a dat-o Dumnezeu, nu s-a mai întâmplat înainte într-un asemenea mod. Și Dumnezeu a dorit să ne atragă atenția spre mesaj ca să ne facă conștienți de faptul că o asemenea confirmare supranaturală trebuie să aibă un scop legat de planul de mântuire. Apoi ajungem la făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*” Mulți râd de aceasta, și dau din cap. Dar noi ne bucurăm că Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său, a împlinit ceea ce a promis. Și până în ziua de azi n-am auzit de altcineva care să fi pretins acest Cuvânt al făgăduinței pentru sine, sau pentru slujba lui – punctul 1. Și punctul 2, eu nu judec, ci doar spun că toți ceilalți – de asemenea toți evangheliștii renumiți pe plan mondial au rămas în tradițiile lor, în învățăturile lor. Nu vrem să-i enumerăm aici, dar fiecare din ei au rămas cum au fost și mai înainte. Toți au crezut după aceea cum crezuseră și mai înainte. Nici unul dintre ei n-a avut mesajul ca să dea ultima chemare: „Poporul Meu, ieșiți afară.” Nu! Toți au spus până în ziua de azi: „*Veniți! Noi aparținem împreună. Putem cu toții să-L laudăm pe Domnul împreună.*” Și toți îl laudă pe Domnul împreună, și toți au rămas cu toate lațurile lor în jurul gâtului lor. Toți au rămas în învățăturile false, iar dușmanul râde de ei toți. Și ei toți sunt de părere că vor merge cu toții în cer. Nu și iarăși nu! Noi nu ne întoarcem la Roma ci la Ierusalim, la Cuvântul care a fost la început, fiind zidiți pe temelia

apostolilor și a prorocilor, Isus Hristos Însuși fiind piatra din capul unghiului. Și Domnul nostru spune chiar și azi, așa cum este scris în Mat. 16:18: „*voi zidi Biserica Mea.*” Și Pavel ne spune tuturor cum este scris în 1 Cor. 3.10: „*eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia.... Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă.*” Trebuie numai să citim Efeseni 2.20-21: „*fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor.*” Poate că fratele nostru din Norvegia poate și el să mărturisească despre acest lucru – și el a fost deja în multe țări - pretutindeni este crezul niceean. Da... Eu nu am nevoie de un crez niceean. Eu am nevoie de o singură mărturie, și aceasta este scrisă în Biblie. Și o spun din nou, frați și surori: în toate conciliile, în toate dogmele, dușmanul și-a adus răstălmăcirile sale printre oameni, a pus un laț în jurul gâtului oamenilor și-i conduce pe toți la tăiere. De aceea Dumnezeu a trimis Cuvântul Său, ca să ne elibereze, să ne scoată afară: „*Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat.*” Și atunci, numai atunci Biserica devine stâlpul și temelia adevărului, cum este scris în 1 Tim. 3.15. Biserica nu este o clădire de minciuni – Biserica nu suportă nici o răstălmăcire; Biserica dorește să asculte Cuvântul lui Dumnezeu în forma originală, să fie zidită pe temelia apostolilor și a prorocilor. Numai astfel poate înainta prin credință, până când vom trăi desăvârșirea, prin har. Și pentru că Dumnezeu a spus-o, amintiți-vă cele „trei voi” ale lui Dumnezeu: „*buna plăcere a voii Sale*”, descoperirea planului lui Dumnezeu... Să citim din nou, ca s-o știm precis: Efeseni 1.11: „*În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale.*” Dumnezeu a hotărât, El ne-a dăruit răscumpărarea în Isus Hristos, singurul Său Fiu zămislit. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui. Și oricine n-a primit-o încă, s-o primească astăzi. Să nu treacă nici o adunare fără ca oamenii să aibă ocazia să-și dedice viețile lui Dumnezeu, să-L primească pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal, să trăiască personal harul lui Dumnezeu. Totul poate, va fi, și trebuie trăit de noi, care credem așa cum zice Scriptura.

Acum, numai o întrebare, la sfârșit. Ne-am desprins noi toți din fiecare laț, din fiecare învățătură greșită, din toate tradițiile oamenilor? Am recunoscut noi că prin aceasta dușmanul a întins un laț în jurul nostru ca să-i facem voia? Eu întreb acum, poate pentru că în ultima duminică în Zürich a fost în mijlocul nostru un cercetător al sectelor, în adunare, ca să vadă și să cunoască ce se petrece acolo. Eu întreb azi aici: care dintre toate bisericile și cultele poate fi neutră? Toate cele 375, câte au fost adunate în Brazilia, privesc către Roma. Care din ele spune „Ieșiți afară!”? Fiecăreia i s-a pus un laț de gât și toate sunt conduse la tăiere, și toți cântă „glorie, glorie, aleluia”. Frați și surori, dacă ar fi posibil chiar și cei aleși ar fi înșelați. Dar acest lucru nu este posibil, pentru că aleșii au fost rânduiți înaintea întemeierii lumii ca să asculte adevărul și să fie eliberați prin adevăr. Și atunci se confirmă *„dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.”* Domnul nostru a întrebat în Mat. 13 *„Ați înțeles voi toate aceste lucruri?”* Am înțeles noi despre ce a fost vorba în vestirea de azi? A fost vorba să vedem pe de o parte voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu. De cealaltă parte, voia dușmanului care deja a spus în ceruri *„Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.”* „Eu mă voi... eu mă voi...” Și dușmanul a reușit – o spun din nou – în toate aceste concilii, în toate sinoadele să pună un laț peste „părinții” Bisericii, și ei au dat mai departe acest laț tuturor oamenilor, în toate neamurile. Dar astăzi este ziua mântuirii, astăzi este vremea potrivită, astăzi spunem tuturor *„Puteți fi eliberați din orice laț pe care l-a pus dușmanul în jurul oamenilor. Eliberați-vă! Veniți la Domnul, credeți cum zice Scriptura, și atunci dușmanul pierde orice drept asupra voastră.”* *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”* Aleluia. Binecuvântat și laudat să fie Domnul, Dumnezeul nostru. Amin. Ne ridicăm ca să ne rugăm.

Înainte de a ne ruga, dorim să ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu. Noi putem doar să predicăm Cuvântul, dar Domnul

trebuie să-l descopere. Și Duhul lui Dumnezeu conduce în tot adevărul. Duhul lui Dumnezeu dovedește vinovăția în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred. În ce privește neprihănirea: fiindcă Răscumpărătorul s-a suit și stă la dreapta lui Dumnezeu. În ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul acestei lumi este judecat – deja este judecat. De aceea Domnul nostru a spus: „*Am văzut pe Satana căzând...*” Da, dușmanul este biruit. Isus Hristos este Biruitorul de pe Golgota. Poate ar mai trebui să spun și următorul lucru: o soră a avut un vis. Dușmanul o ataca din greu - era pe viață și pe moarte. Și dacă-mi amintesc bine ea a văzut ceva ca o șopârlă, și ea și-a pus piciorul peste aceasta. Și un glas a spus: „Nu ajunge. Trebuie s-o strivești.” Și sora a văzut în vis cum nu numai că și-a pus piciorul peste șopârlă, ci a zdrobit-o. Și în clipa următoare ea a fost vindecată. Uneori Dumnezeu ne vorbește și prin visuri și ne dă îndrumări. Domnul nostru a zdrobit capul șarpelui. Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota. Și noi am îndepărtat orice plasă, orice laț, orice capcană și am venit la Dumnezeu și-I mulțumim Domnului nostru. Astăzi Îi mulțumim împreună. Și rugăciunea de azi trebuie cu adevărat să se suie ca dintr-un singur glas până la scaunul de domnie al lui Dumnezeu. Noi suntem turma răscumpărată prin sânge, am auzit Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, îl credem, și acum Îi vom mulțumi lui Dumnezeu. Înainte să facem acest lucru, dați-mi voie să întreb dacă sunt unii care au dorințe speciale pentru rugăciune. Sunt? Desigur, desigur. Cine se roagă pentru mântuire, pentru vindecare, pentru eliberare, sau pentru alte cereri pe care I le putem aduce lui Dumnezeu? Azi vom face ambele lucruri: pe de o parte vom aduce Domnului Dumnezeu toate cererile și rugăciunile, într-o credință deplină, că El ne-a răspuns, ne-a ascultat. Apoi putem trece la laudă, la mulțumire, pentru că avem de ce să-I mulțumim Dumnezeului nostru. Și fie ca toți cei ce ascultă acum să-I mulțumească Domnului pentru că Își cheamă afară poporul Său de pretutindeni. Să ne rugăm.

Tată ceresc, venim înaintea Tronului Tău de har, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și ne rugăm în seara asta ca toți să

fie mântuiți, toți să fie vindecați, toți să fie eliberați, ca astăzi să fie o repetare a cărții Faptelor. Cuvântul Tău să fie dovedit în mijlocul nostru. Și ne rugăm ca toți să se elibereze de cursele dușmanului, să se desprindă din fiecare cursă a dușmanului, și astăzi să poată avea loc o eliberare totală, să-i poată fi dăruită fiecăruia prin harul Tău.

Mare Dumnezeu, Tu-Ți trimiți Cuvântul Tău și ne tămăduiești, ne înveți, ne binecuvântezi. Doamne iubit, acum Îți mulțumim, acum Îți mulțumim Doamne Dumnezeule pentru harul tău, pentru credincioșia Ta, pentru Cuvântul Tău, pentru sângele Mielului, pentru Duhul Sfânt care este în mijlocul nostru. O, Duhul Domnului, vino peste noi, binecuvântează, Doamne, Dumnezeule Atotputernic. Noi suntem adunați ca popor al Tău, și Tu ne spui tuturor „Lasă pe poporul Meu să plece.” Doamne, Dumnezeul nostru, aleluia.

Voi sunteți liberi! Voi sunteți liberi! Aleluia. Laudă și mulțumire, cinste și slavă Domnului, Dumnezeului nostru. Aleluia.

[se cântă – n.tr.] Și El ne spune tuturor: „Facă-ți-se după credința ta.” De asemenea, și azi ni se face după credința noastră. Frați și surori, scopul acestei adunări a fost ca ochii noștri să fie deschiși ca să recunoaștem toate învățăturilor nebiblice, toate ereziile, tot ce nu se potrivește cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său – toate acestea sunt un laț din care trebuie să ne desprindem și să ne întoarcem în Cuvântul adevărului, ca să fim sfințiți prin el – numai așa putem să facem voia lui Dumnezeu. Frați și surori, este unul dintre cele mai serioase cuvinte care ne pot fi adresate, referitor la ambele: pe de o parte, oricine se supune voii dușmanului a fost prins cu un laț de gât sau de picioare. Și oricine este găsit în voia lui Dumnezeu, este în Cuvântul adevărului. Și aceste două lucruri sunt despărțite unul de celălalt, precum întunericul de lumină, ziua de noapte, adevărul de minciună. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și orice răstălmăcire este o minciună. Satana este un mincinos, un ucigaș, de la început. De aceea, noi am auzit mesajul divin, ca să putem face deosebirea și să ne punem atenția numai pe adevăr, și să lăsăm altora toate celelalte. Domnul Dumnezeu care a dat Cuvântul Său, și mai ales Care l-a rânduit pentru vremea sfârșitului să ne

dăruiască har să recunoaștem ziua eliberării noastre. Pentru că aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul pentru noi. Și chiar și azi este valabil mesajul: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să-mi slujească.” Dumnezeu să ne dea har la aceasta. Cine spune aleluia? Amin. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul Dumnezeuul nostru, acum și în veci. În Numele sfânt al lui Isus. Amin. Puteți lua loc.